

„Nebunul cu ochii închiși - Povești de viață”

De fapt, doar supra-titlul ne arată ce vom citi: **Mony Bordeianu - în dialog cu Doru Ionescu.**

Cele 16 capitole cuprind, pe lângă discuțiile colaboratorului nostru cu primul solist vocal al formației Phoenix, nu mai puțin de 19 intermezzo-uri (amintiri) ale unor colegi și apropiați (în special timișoreni) - Nicolae Covaci, Petru Umanschi, Victor Cârțu, Mircea Baniciu, Kamocsa Bela, Victor “Paul” Șuvăgău, Mugur Winkler, Tamara (mama lui Nicu Covaci), Cornel Chiriac - precum și un interviu luat lui Mony de Mara Marcu. Nu lipsesc versurile protagonistului, mulțumiri aduse prietenilor, un set de fotografii de arhivă (prea puține, credem) și prefața intervievatorului. Putem afla amănunte despre o viață agitată, cu axa principală Muzica: plecat oficial în SUA, re-locat în Germania, încercări repetate de a se impune artistic - cu sau fără Phoenix. Spune Mony: “Această carte nu e o lucrare beletristică, nici măcar o autobiografie, sunt doar niște povești de viață”.

Un volum de format “clasic”, apărut la editura Integral în seria Phoenix, îngrijit de experimentatul editor Costel Postolache, cel care se ocupase și de cele două volume de memorii ale lui Nicu Covaci.

Doar 152 de pagini, care reușesc totuși să ofere date și amănunte esențiale pentru o posibilă istorie a muzicii noastre “beat”, din anii 60 și 70.

„De ce Club ? Uite d-aia! (sau viața unui om aproape obișnuit)”

Un titlu ciudat, înșelător, edificator fiind doar sub-titlul: **Relu Gherghel în dialog cu Nelu Stratone.** Volumul apare în Colecția Muzicală inaugurată de mica, dar curajoasă editură Cdpl (Casa de pariuri literare), la inițiativa lui Cristian Cosma.

Cronicar muzical devenit cunoscut prin articolele publicate în revista Săptămîna în anii ‘70, alături de Florin-Silviu Ursulescu (care semnează prefața), Gherghel își diversifică preocupările artistice, înființând “Clubul de la ora 7” (unde au debutat mulți folkiști), a

întemeiat postul Radio Z, a înființat Asociația ecologică Ecopolife (cu ramificații concertistice) și mai ales a devenit un activ organizator și promotor al concertelor și

turneelor formațiilor noastre pop-rock. Multe nume astăzi celebre își datorează o parte din notorietate eforturilor lui Relu.

Volumul, cu format ceva mai mic decât cel “standard”, are 170 de pagini, garnisite cu numeroase fotografii alb-negru din vasta arhivă personală a protagonistului. Reticent în a-și publica amintirile, a consimțit

cu greu să răspundă întrebărilor; în plus, natura sa reținută ardeleanescă nu i-a permis să intre în amănunte prea delicate (pe care le știe) din viața muzicală a acelor ani, evitând astfel latura mondenă a povestirilor.

Încă o carte care va servi simțitor la conturarea tabloului complet al muzicii noastre pop, rock, jazz, folk.

Gabi MATEI

Rodica Elena Lupu: „Un cântec, un destin”

Lui Paul Surugiu i s-au mai consacrat cărți și sigur se vor mai scrie, fiindcă popularul artist are doar 40 de ani, dintre care jumătate i-a petrecut pe scenă, la cel mai înalt nivel. Cartea de față este specială prin faptul că este semnată de o colaboratoare apropiată, poeta Rodica Elena Lupu (la propria sa editură, Anamarol, într-o grafică și cu o calitate tipografică excepțională), care i-a încredințat de-a lungul timpului numeroase versuri transformate în cântece de succes, așa că poate într-o bună zi ele vor fi grupate într-un album, intitulat eventual „Amanta mea e muzica”. Și mai este specială prin faptul că a fost lansată chiar în ziua în care cantautorul și actorul a împlinit patru decenii de viață, aniversați într-un cerc intim, de prieteni și colaboratori apropiați, între care Jolt Kerestely (cu care va lansa în curând al doilea album de autor, unul conceptual), Elena Stoica, Oana Georgescu, Narcis Avădănei, Livia și Ioan Gauzin, Valentina și Cristi Herța. Practic, volumul este o colecție a articolelor publicate de autoare în presa din întreaga lume (inclusiv în SUA), ilustrată cu zeci de fotografii alături de eroul cărții, de la diverse

evenimente, cum ar fi spectacole, investirea cu titlul de „Artist al poporului Republicii Moldova”, emisiuni TV (mai ales de la „Familia Favorit”, pe care Fuego o prezintă de 8 ani la TV Favorit), lansări de carte sau de disc. Galeria foto, foarte bogată (este meritul autoarei că a păstrat cu sfințenie toate imaginile), ni-l înfățișează pe artist de la copilărie, alături de părinți, până la proiectele sale cele mai recente, „Art by Fuego-Artă pentru suflet” (a vândut picturile sale, ajutând peste 80 de persoane, de la artiști vârstnici aflați în dificultate la copii cu talent muzical, mulți dintre ei surprinși în fotografii alături de binefăcătorul lor), cele 5 vernisaje ale expozițiilor sale de pictură sau spectacolul de teatru „Testament”, închinat

poetului Grigore Vieru, care l-a apreciat în mod deosebit și i-a fost nu numai prieten, dar și un adevărat mentor. În cele 127 de pagini regăsim multe din considerațiile inspirate ale artistului despre muzică, relația cu publicul, cu poezia, cu istoria poporului nostru, cu limba română, pe care o cântă atât de emoționant. Este o carte despre un artist modest, care se pune în slujba colegilor de breaslă, compozitori și interpreți, pe care-i respectă, un artist care recunoaște că suprema datorie față de spectatori este umilința: Paul Surugiu, în tot ce întreprinde face o plecăciune în fața marelui public, cel care a făcut din el vedeta de mare popularitate de azi...

Carmen PRUNĂ

“Povești de București”

Cu ocazia “Zilelor Bucureștilor”, CREART (centrul de creație al Capitalei) a propus publicului, în

Parcul Herăstrău, o serie de manifestări artistice urmărite de un public curios și numeros, intenția declarată a organizatorilor fiind reînvierea spiritului de altădată al “Cetății lui Bucur”. Au avut loc spectacole ale minorităților, au fost aplaudate repute ansambluri folclorice, orchestra “Valahia”, dar și artiști cunoscuți, cum ar fi Ozana Barabancea (cu propria-i formație), Maria Buză (cu tarafal George Pătrașcu), Ionuț Ungureanu, Marius Mihalache, Silviu Biriș, Ștefania Rareș. De un deosebit succes s-a bucurat medalionul propus de formația Alesis, la loc de cinste fiind hit-ul “Mi-e dor de Bucureștiul de-altădată”, Alina și Romeo Negoiasă fiind însoțiți nu numai de instrumentiștii grupului, dar și

de cei 8 balerini din trupa de dans “Alesis”. Cum în urmă cu câțiva ani, la un eveniment similar, în Parcul Cișmigiu au fost invitate câteva vedete ale muzicii ușoare, ne întrebăm de ce oare de această dată numele de primă mărime ale genului au lipsit în Herăstrău, folclorul fiind în prim-plan, de parcă Bucureștii ar fi o localitate, vorba vine, rurală! Să nu fi cunoscut organizatorii, probabil mai tineri, titlurile celebre de muzică ușoară, adevărate bijuterii, fredonate și azi, aparținând compozitorilor noștri, cum ar fi “Fetițe dulci, ca-n București”, “Podul Grant”, “Mână birjar”, “Hai să-ți arăt Bucureștiul noaptea”, “Vrei să ne-ntălnim sâmbătă seara?” Dacă nu pe acestea, se cuvenea să le știe măcar pe cele mai recente, cum ar fi “La 5 și jumătate, la Universitate” sau “Bucureștiul e micul Paris”! Încă o ocazie ratată de culturnicii Capitalei, din rândul cărora, după cum se vede, lipsește un consilier pe probleme muzicale, care să-i sfătuiască să conceapă și medalioane tematice, nu doar înșiruii de artiști mai mult sau mai puțin cunoscuți, cum au fost cei reuniți în centrul Capitalei, în alt spectacol...

Suzana PENCIU

